

Krampkrant 2026

Woensdag

Welpen Wetens Waardigheden

Quote van de dag: “ Jongens we gaan niet handelen in doperwten”

Else - Woensdag - Welpen

2026-07-22 08:24:34

Inmiddels is niet alleen Ruben wanhopig naar de scouts aan het staren/zwaaien. Maar ook de rest van de welpen mist ze erg. Het is erg triest hoe ze daar aan het hek staan te kijken. Terwijl de scouts toegang hebben voor het hele kampterrein! Maar misschien gaat het de welpen toch lukken. Met een bestorming of zo. En misschien gaat dat ook gebeuren. Maar voor nu kunnen ze alleen nog maar staren naar hoe de scouts het kamp doorbrengen.

effi - Woensdag - Welpen

2026-07-22 08:24:50

het is ochtend. we worden waker gemaakt door Niels. iedereen had moeite op te staan. maar uit eindelijk lukte het. toen gingen we ontbijten. we moesten een lunch pakketje maken. we mochten ook pannenkoeken, hoorde we Jelle zeggen. de hele groep begon juichen. er waren 2 rondes. de tweede ronde moesten ze door de helft. omdat anders niet iedereen had. daarna gingen we ons klaar maken om te zwemmen! toen pakte we de fiets en

Welpen mijmeringen

Bevrijd. Door Thijs, Tieme en Tobias - Woensdag - Welpen

2026-07-22 14:17:40

We hebben gezocht gepuift maar nu is het eindelijk zover... Aan het begin van het kamp kwamen de welpen er achter dat ze vast zaten achter hekken. Maar nu hebben de welpen eindelijk vrijheid. Want dre welpen hebben lang gezocht naar een doorgang en nu hebben ze er een gevonden. 🤔 Een doorgang in het hek. Ze zijn vrij, ze kunnen het bos in. En de scouts en de leiding kunnen er niks aan doen, maar ze komen altijd terug op gefluit van de leiding. Zie hier de ontdekkers van de opening. Blij en gelukkig. Ze rennen door de bossen, klimmen in bomen, en rollen door de modder. Alleen bij de scouts kunnen ze nog steeds niet komen.

Jam-mer maar waar... 🍓 - Woensdag - Welpen

2026-07-22 21:05:41

Tijdens kamp zorgen we er natuurlijk voor dat iedereen gezellig kan mee-eten. Heb je een allergie? Dan krijg je soms een alternatief. Dat gaat gelukkig meestal smeug, maar we hebben wel geleerd dat zo'n alternatief voortaan ook een kleine gebruiksaanwijzing verdient. Oeps... Drie welpen kregen een bakje yoghurt met een pot jam erbij om de yoghurt een smaakboost te geven. Alleen... niemand had verteld dat één schepje al ruim voldoende was. De welpen bekeken de situatie, trokken een uiterst logische conclusie en gingen voortvarend aan de slag: "Potje hoort erbij? Dan zal het er ook wel helemaal in moeten!" Resultaat: 100% yoghurt, 200% enthousiasme en 1000% meer jam dan de leiding had bedacht. Tja, één keer geen duidelijke instructies en leiding die even tien dingen tegelijk aan het regelen is... dan glipt zo'n onschuldig foutje er zomaar tussendoor. Gelukkig zat de sfeer er goed in. De yoghurt was misschien iets enthousiaster op smaak gebracht dan gepland en de drie welpen vonden het beregezellig. Er werd gesmuld alsof het een sterrenrestaurant was en de bakjes gingen blinkend schoon weer terug. De les van de dag? Een schepje uitleg scheelt soms een hele pot jam. Maar hé... dit zijn precies de verhalen die een kamp extra smaak geven. En over deze actie wordt vast nog lang gesmeerd!

Culinaire Column

Culinaire hoogstandjes achter het leidinghek

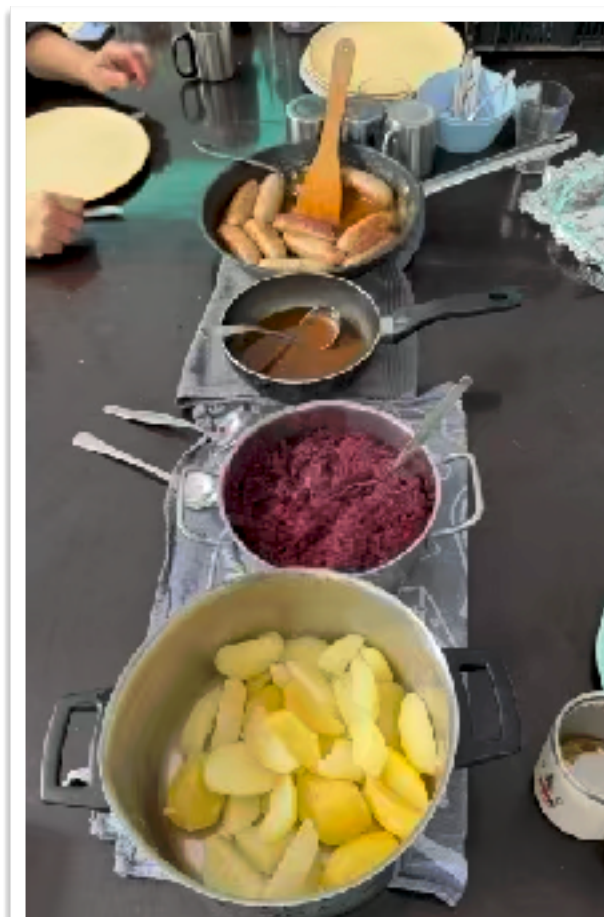
Wie denkt dat de scoutsleiding na een lange kampdag leeft op aangebrande hamburgers en lauwe knakworsten, heeft het mis. Vanavond werd er namelijk écht uitgepakt. Op het menu stond een oer-Hollandse AVG: gekookte aardappelen, rode kool en een worstje met jus. Geen schuimpjes, geen eetbare bloemen en geen saus die met een pincet op het bord is gelegd. Gewoon eten waarvan je oma zegt: “Daar word je groot en sterk van.”

Bij binnenkomst in de keuken eerst maar eens gekeken of alles een beetje netjes was. Het aanrecht was herkenbaar als aanrecht en de aardappelen lagen niet tussen de afwas. Dat is op kamp al een ruime voldoende. De rode kool kwam dampend uit de pan en had die typische kleur waarbij je niet weet of je naar groente of naar een pot schoolverf kijkt. Toch rook het vertrouwd. Zoet, kruidig en vooral heel burgerlijk. Het soort geur waarbij je spontaan zin krijgt om om half acht naar het journaal te kijken.

Dan de aardappelen. Keurig gekookt, maar wel zó gaar dat ze bij streng aankijken al uit elkaar vielen. Een aardappel hoort zacht te zijn, maar dit was bijna behanglijm met een schilletje eromheen. Gelukkig was daar de jus. Een flinke lepel bruine redding die alles weer bij elkaar bracht. Droge aardappel? Jus. Te veel rode kool? Jus. Leiding die klaagt? Nog meer jus. Zo hoort dat.

Het worstje lag ondertussen trots op het bord alsof het persoonlijk verantwoordelijk was voor de hele maaltijd. Geen bijzondere kruiden, geen ingewikkelde bereiding en zeker geen verrassende vulling. Gewoon een worst. Bruin van buiten, warm van binnen en uitstekend geschikt om door een berg aardappelpuree te slepen. Een eerlijk stukje vlees dat niet probeert iets te zijn wat het niet is. Daar kunnen sommige koks nog wat van leren.

Was het vernieuwend? Absoluut niet. Was het spannend? Alleen wanneer iemand de laatste worst probeerde te pakken. Maar het was warm, voedzaam en verrassend lekker. Kortom: een keurige maaltijd voor keurige burgers achter de Vaassense Leidingmuur. Hier word je niet culinair van omvergeblazen, maar je kunt er wél weer een avond kinderen mee overleven. En laten we eerlijk zijn: op kamp is dat de belangrijkste beoordeling.

Exploraties van de Explorers

Dagje Trier - Woensdag - Explorers

2026-07-22 18:08:39

Vandaag hebben wij, de Explorers, een dagje door gebracht in Trier, een stad in Duitsland. Hier deden wij het hele originele theezakjes ruil spel. Ieder team had twee uur de tijd om van een theezakje naar een zo waardevol mogelijk item te ruilen. Het verbaasde ons enorm hoe gul de mensen in Trier waren. De mensen hoefde namelijk niks terug. Uiteindelijk hebben Koen, Benjamin en Roan gewonnen. Ze hadden namelijk een parfum van 130 euro geruild voor een potlood. Na het spel hebben we heerlijke schnitzels gegeten hiervoor moet er wel een food reviews komen van onze experts: Dieuwertje: 8/10 (schnitzel) Wouter: 8/10 (schnitzel) Jesse: 7,5 (ijs) Koen: 7,5 (schnitzel) Marijn: 7/10 (apfelstrudel) Marijn: 10/10 (schnitzel) vond de schnitzel goud Martijn: 6.5/10 (apfelstrudel) Martijn: 9/10 (schnitzel) Roan: 8/10 (schnitzel) Een weinig bekend feitje is dat Duitsland een andere tijdzone hanteert dan Nederland. Dit feit is zo obscuur dat slechts drie Explorers hiervan op de hoogte zijn. Dit resulteerde in de volgende situatie; 7 van de 10 Explorers waren netjes op tijd. Alleen waren 3 bepaalde Explorers 25 minuten te laat omdat ze graag nog 2 potjes schaken wouden spelen, deze Explorers mochten lekker afwassen in de avond. Groetjes de Explorers

Exploraties van de Explorers

Explorers - Woensdag - Explorers

2026-07-22 22:10:18

Martijns bergtour: dapper tot aan de volgende bocht

Martijn heeft tijdens het explorerkamp een belangrijke taak op zich genomen: het besturen van de bus. Op zich geen probleem, ware het niet dat hij zijn rijbewijs nog maar net heeft en de Duitse bergweggetjes duidelijk niet zijn aangelegd met beginnende buschauffeurs in gedachten. De wegen zijn smal, de bochten scherp en iedere tegenligger verschijnt precies op het moment dat daar eigenlijk helemaal geen ruimte voor is. Dan wordt er stevig geremd, diep gezocht en hoopvol in de spiegels gekeken, alsof de bus sinds de vorige bocht spontaan twintig centimeter smaller is geworden. Soms laat Martijn daarbij zichtbaar de moed zakken, zoals ook op de foto bij dit artikel te zien is. Even het hoofd op het stuur, de levenskeuzes overdenken en daarna met frisse tegenzin weer verder. Tijdens het hele kamp wordt uiteraard nauwkeurig bijgehouden hoe vaak Martijn de bus laat afslaan. Inmiddels is dit geen foutje meer, maar een vast onderdeel van het vertrekritueel. Instappen, gordels om, motor starten, motor afslaan en opnieuw proberen. Ook de route verloopt niet altijd helemaal volgens plan. Martijn pakt zo nu en dan een verkeerde afslag, waarna hij stellig beweert dat dit bewust was om “de omgeving beter te leren kennen”. Zijn rijstijl blijft daarmee een bijzondere combinatie van voorzichtigheid, lichte paniek en blind vertrouwen in de navigatie. Toch zijn de explorers tot nu toe overal aangekomen. Niet altijd via de kortste route, niet altijd zonder opnieuw te starten, maar de bus is nog grotendeels heel en dat telt ook.

Feiten van de Fourage

Richard - Woensdag - Fourage

2026-07-22 17:24:33

De opmars van de klapstoel? Al jarenlang is er één ongeschreven regel op zomerkamp: de leiding neemt zijn of haar eigen stoel mee. Dat kan een eenvoudige tuinstoel zijn, maar meestal verschijnt er een compacte kampeerstoel die in een handomdraai is uit te klappen. De echte liefhebbers gaan zelfs voor een stoel met kussen of een comfortabele Hartmanstoel. Dit jaar heeft de leiding zichzelf overigens flink verwend. Er zijn zelfs twee loungebanken ingevlogen. Luxe ten top! De scouts zelf doen het traditioneel. Zij bouwen hun keuken van houten balken: twee driepoten, een tafelblad erop en tussen de driepoten aan beide kanten een zitbalk. Functioneel, stevig en helemaal in de scoutingstijl. Maar na 53 jaar zomerkampen meegemaakt te hebben, dacht ik toch echt alles wel gezien te hebben... Tot dit jaar. Bij de scouts Aaron en Sander zijn namelijk... klapstoelen gesignaleerd. Hoe die aan boord zijn gekomen, blijft een mysterie. Ze stonden niet op de paklijst, we hebben ze niet tussen de bagage zien verdwijnen en toch stonden ze ineens pontificaal op het kampterrein. Dat moeten wel héél bijzondere tassen zijn geweest. Nu rijst natuurlijk de vraag: is dit een eenmalig incident of kijken we hier naar het begin van een nieuwe trend? Volgend jaar een complete campinguitrusting? Ligstoelen? Misschien zelfs een hangmat? Opvallend genoeg zaten we dit jaar nog zo'n 400 kilo onder ons maximale laadgewicht van 7.000 kilo. We proberen ieder jaar alleen mee te nemen wat écht nodig is voor het programma. Maar als de klapstoel definitief zijn intrede doet, moeten we ons misschien toch eens afvragen of we – net als Transavia – een maximaal bagagegewicht voor de Scouts moeten invoeren. Al hopen we stiekem dat de volgende verrassing geen opblaasbare jacuzzi is. Richard

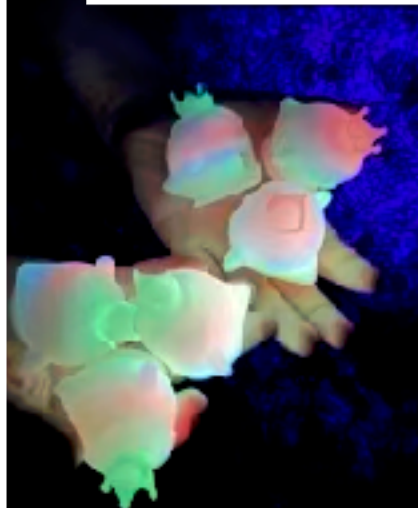
Struggles van de Scouts

Leiding - Woensdag - Scouts

Woensdagavond veranderde het kampterrein in een waar spookhuis. Verdeeld over de vier patrouilles gingen de scouts op jacht naar maar liefst 28 spoken. Hiervoor kregen ze speciale stofzuigers mee, die de spoken niet opzooften maar met een felle straal uv-licht moesten beschijnen. De opdracht leek eenvoudig: vind alle spoken binnen dertig minuten. In de praktijk bleek ieder struikje, boomstammetje en verdacht wit voorwerp ineens een mogelijke geestverschijning.

Er zat alleen één belangrijke regel aan het spel: de scouts mochten niet praten. Dat zorgde voor bijzondere taferelen. Met wilde armgebaren, driftig wijzen en gezichten alsof er daadwerkelijk een geest achter hen stond, probeerden de patrouilles elkaar duidelijk te maken waar de volgende prooi hing. Een scout die enthousiast naar links wees, stuurde zijn hele patrouille per ongeluk naar rechts. Een ander probeerde zo uitgebreid iets uit te beelden dat niemand meer wist of hij een spook had gezien of dringend naar het toilet moest.

Ondertussen tikte de klok genadeloos door. De uv-stofzuigers zwaaiden als zoeklichten door het donker en overall schoten zwijgende scouts tussen de bomen door. Na dertig minuten was de spokenjacht voorbij en kon de balans worden opgemaakt. Of alle 28 spoken daadwerkelijk gevonden zijn, blijft misschien een mysterie. Eén ding is zeker: nog nooit waren vier patrouilles zo fanatiek én zo heerlijk stil tegelijk.

Mijmeringen van de Muur

VERLOREN ACHTER DE VAASSENSE LEIDINGMUUR

Op de foto bij dit artikel zien we een scoutsleiding die door een ongelukkige samenloop van verkeerde afslagen, onduidelijke grensregels en vermoedelijk een verlopen leidingvisum aan de verkeerde kant van de Vaassense Leidingmuur terecht is gekomen. Terugkeren lijkt inmiddels geen optie meer. Niet omdat de weg geblokkeerd is, maar vooral omdat niemand precies weet wie er verantwoordelijk is voor het openen van het hek. De leiding zelf kijkt dan ook niet meer achterom. Waarschijnlijk uit berusting, maar mogelijk ook omdat het uitzicht daar inmiddels te pijnlijk is. Er is van alles geprobeerd om hem terug te halen. Er werd geroepen, gezwaaid en zelfs kort overwogen om een officiële aanvraag in drievoud in te dienen. Helaas ging de scoutsleiding er met de dag slechter uitzien. Waar eerst nog sprake was van enige levenslust, zien we nu vooral een verwilderde blik, een gekreukt uniform en de lichaamshouding van iemand die al drie dagen wacht op koffie. De muur blijft ondertussen onbewogen staan, zoals een echte machtsentiteit betaamt: zonder uitleg, zonder medelijden en vooral zonder duidelijke eigenaar. Tegenwoordig slijt de gestrande leiding zijn dagen onder de sterrenkokers van de patrouilles. Daar zit hij stilletjes te wachten op een teken van de buitenwereld. Soms hoort hij

stemmen, soms ziet hij een schim aan de andere kant van het hek en heel af en toe wordt er een verdwaalde boterham over de grens gegooid. Contact is er nauwelijks, maar de hoop blijft bestaan. Tot die tijd wordt hij verzorgd door de patrouilles, die hem inmiddels beschouwen als een soort kampmascotte: tamelijk uitgeput, licht verwaarloosd, maar nog net geschikt voor op de foto.

